

TUJEC.

Spisal D. Šimec. — Za "Glas Naroda" poslovenil J. T.

(Dalle.)

Meni se pa zdi, da človek ne sme navezati svoje duše na kosček zemlje, ampak potrebno je, da s svojimi misli, s svojimi občutki in svojo ljubeznijo objame vse, kar je lepo, cel svet, ali že vsaj svoj narod, svojo domovino — je odvrnil in se skoraj sramoval, ker so se mu zdale zadnje besede kakor fraza iz političnega časopisa ali govora; bojzljivo je gledal, kaj bo rekla Pavla. Ona se je samo žalostno nasmejala.

— Da, treba bi bilo, a ženske ne moremo; naše sreče ni tako veliko; v njem je prostora samo za en kraj, samo za enega — za eno družino.

Kakor da bi teh besed ne izgovorile njene ustnice, bile so kot da bi jih prinesel in odnesel vrtni veter.

— Zakaj ponižuješ nas in samo sebe, ker nas že takoalotako možki malo cenijo — je rekla slednjič Beatrice.

Saj se ne ponižujem. Naša največja slava, naša največja vrednost je: ljubiti samo eno domovje in ostati zvesta svoji preteklosti.

— A pri ženski mora biti omenjena domovje tam, kjer je mož in ne tam, kjer bi moglo sama hotela.

Tudi Stanko se je zresnil, ker se mu je zdelo, da se pripravljala na boj z nevarnimi sovražniki. Taka vprašanja se mu niso nikdar posebej dopadala, vzemirnil do je kakor v slutnji, da boode ravno tukaj doživel nekaj velikega in važnega.

— To je gotovo — toda tak dom si izbere vsako dekle precej zgodaj, po tem je pa zastoj, ker je duša polna spominov. Iz tega nastane razočaranje, nesrečno življenje, in človek nazadnje niti ne ve, odkod je pravzaprav prišlo vse to.

— Vi govorite o preteklosti in o spominih, ali preteklosti ni, kakor tudi ni bodočnosti, samo sedanost je nekaj resnega. Toisto pravi, da smo ravno zaradi tega nesrečni, ker nikdo neko živiti sedanosti, katera je, ampak vsak misli le na preteklost ali na bodočnost, katerih ni je povdarjal Stanko, ker se mu je zelo dopadlo, da se je spomnil kaj tako primernege.

— Ker smo ravno zabredli v modrovanje. Vam moram povedati, da ravno sedanost ne obstoji, ker kakorhitro človek na kaj pomisli, je že prešlo, a bodočnost je, saj drugiče to ne bilo mogoe življenje... Ali ste brali "Trilogijo" Iva Vojnoviča?

— Nisem.

— Mogoče "Dubrovniške elegije" njegovega brata Laja?

— Tudi tega ne.

— Potem berite, če hočete že danes popoldan. Kaj ne, da ostanete tukaj cel dan! Posoditi Vam jih hočem in potem se Vam bo zdelo kaj mislim. Jaz sem iz Dubrovnika.

— Tudi jaz sem iz Dubrovnika — se je oglasila Beatrice še vedno smehljaje — tudi jaz sem hotela prebrati, pa se mi je zdelo nekoliko predolgočasno; nehala sem nekje vsredi. No, jaz se povsod lahko privadim; čeravno hremem po domu.

Pavla ta odgovor ni nič kaj zadovoljil. Stisnila je svoje kosače obrvi rekoč:

— In moja sestra — sestro imam tukaj Mado — videli jo boste — se je čisto privadila Ljubecu, no ona je še celo mlada. Sedaj je najbrže pri vaških dekletih; jaz ji ne branim, ker se ji dopade; tukaj je dobro ljudstvo.

— Danes zjutraj sem jo videl na potoku pri pericah, samo če je prava menda bo, ker je Vam zelo podobna.

— V modri bluzi in belim krilu! Da, ona je in pred kosilom se skoraj gotovo ne bode vrnila. Zelo je nemirna, vsak dan nam dela nove skrbi. Lansko leto je padla v vodo, komaj smo jo rešili.

Ko so se odprla vrata, se je Stanko obrnil nazaj, misleč, da je prišla Mada. Ne, vstopila je udova, njihova gospodinja, s prijaznim smehljajem na ustih.

— Dober dan, gospod, dobro došli, je pozdravljala in se priklanjala. Ko se je vsedla, ni več vedela kaj bi rekla, in tako so vsi v nekaki zadregi utihnili.

Sonec se je uprl v dva velika okna in v sobi je postalo soparno. Udova se je premikala in naposled spregovorila.

— Ali ste že videli, kako Pavla lepo slika! To so slike iz našega Dubrovnika.

Beatrice in Pavla sta jo prosiče pogledala da bi ne govorila več o teh stvarih. Klara ni zapazila njune prošnje in si je prizadevala, da bi pokazala Stanku obe gospodini v kolikor mogoče lepi luči.

— Če nimajo ravno posebnega dela, čitajo, pojejo in igrajo. Beatrice ima lepo plačo, Pavli pa pošlje mati vsak mesec tristo kron. Pa kaj se čez, ker četrtino denarja potroši za knjige in slike. Vi ne veste, kako lepe fotografije so dobile v nedeljo.

— Oh, Klara, ne nadleguj gospoda; res sem dobila nekaj reprodukcij našega Vlaha Bukoveca. Takoj Vam jih hočem pokazati.

Stanko se je nasmehnil, nehoti sta se morali smejati tudi Pavla in Beatrice. Smejali so se do solz, da jih je uboga udova preplasila in začudena gledala.

— Da, da, lahko se smejete, ker imate fanta! — je zaklical sočen glas na pragu. Te besede niso nikoga presenetile, ker to je bila Mada. ki je vstopila s smehom na ustnicah v sobo, ne menec se za nič drugega kot za svoje veselje.

Kakor da bi prišla spomlad v vrt cvetlice, prinašajoč s seboj svežino in vonj, se je soba zalesketala v novih barvah, vse se je streslo v novem veselju. Stanko ji je ponudil roko, predstavila se ništa drug drugemu, ker je že njihov srečen smehljaj govoril: saj se poznava, kaj ne — oba sva — sama mladost, samo zdravje!

Klara jih je zastoj klicala k kosilu, zastoj se je jezila. Popolnoma so se udali mladostnemu veselju, kakršnega se ni videla ta nova, samotna hiša. Peli so, peslali, igrali, kakor da bi vedeli, da se taki časi le redkokdaj vračajo.

Mada je morala že vtreti zapesti: "O Lola bianca come il fior di spino..." pa Stanko se ni bilo dosti tega zvonkega, deviškega glasu. Pavla jo je molče spremljala na kitari: "Jaz pojem samo takrat, ko sem žalostna — je rekla — toda danes sem vesela in ne morem."

V kakem drugem slučaju bi Stanka te besede užalostile, a sedaj je samo opazoval, kaj se dogaja v Madini duši. In Madina duša je bila v njegovih očeh čistejša kot gorski studenec in bolj vesela kot poletno jutro. Na noben način ni mogel odvrniti oči od te vitke deviške postave. In če bi ga kedo vprašal, kakšna je ta deklica, bi mu ne mogel odgovoriti niti besede. Samo doktorju Mirku bi rekel: — Kaka "osa"! Ona ni osa, ki pika, ona je... ona je... — Mada!

Ko so šli proti večeru na izprehod, je Stanko zapazil, da ni Mada tako vesela samo zaradi njega, da bi bila ravnotako prijazna s kom drugim, vesela bi bila, tudi če bi bila sama. Ni bil žalosten, še celo vesel je bil, misleč sam pri sebi, da je ta deklica kelih lilije, ki diši s svojim lastnim vonjem, ki se še ni "napolnil s spomini."

se je vedno premislil, boječ se, da bi ne spravil Mado v zadrego, ker je slisal jutranji pogovor pri potoku. Ni se pa mogel premagati, da bi skrivaj ne pogledal njenih prsi, ki so se začele komaj razvijati, a vendar so se že poznale pod lahko, belo obleko.

Med dvema velikima jesenoma je z črne vlažne zemlje raslo nekoliko rdečih miholic. Stanko jih je opazil, utrgal in zletel s šopkom k Madi.

(Dalje prihodnj.)

Cenik knjig, Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Table listing prices for various books, including 'MOLITVENIKI' and 'POUČNE KNJIGE'.

Table listing prices for various books, including 'ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE'.

Table listing prices for various books, including 'SPILMANOVE POVESTI'.

Table listing prices for various books, including 'TALIJA'.

Table listing prices for various books, including 'RAZGLEDNICE'.

Table listing prices for various books, including 'ZEMLJEVIDI'.

Hamburg-American Line.



Edna direktna proga med NEW YORKOM in HAMBURGOM, PHILADELPHIO in HAMBURGOM, BOSTONOM in HAMBURGOM...

Hamburg-American Line, 41-45 Broadway, New York City

Pozor, rojaki!



HARMONIKE bogisi kakršnekoli vrste izdrcem in popravljam po najnižjih cenah, a delo trpečno in sanesljivo.

JOHN WENZEL, 1017 E. 62nd Str., Cleveland, O.

Zemljevid balkanskih držav je dobiti po 15c. komad.

RED STAR LINE.

Plovitba med New Yorkom in Antwerpom. Redna tedenska zveza potom poštinih parnikov z brzoparniki na dva vijaka.

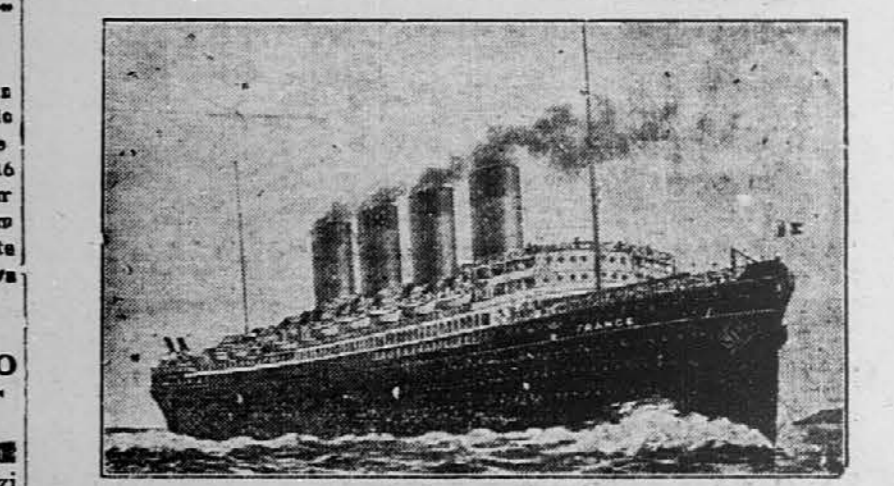
Table listing shipping companies and tonnage: LAPLAND 18,694 ton, FINLAND 12,185 ton, KROONLAND 12,185 ton, VADERLAND 12,018 ton, ZELLAND 12,185 ton.

Kratka in udobna pot za potnike v Avstrijo, na Ogrsko, Sloveško, Hrvaško, in Galicijo, kajti med Antwerpom in imenovanimi deželami je dvojna direktna železniška zveza.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI DNEVNIK.

COMPAGNIE GENERALE TRANSATLANTIQUE.

Francoska parobrodna družba. Direktna črta do HAVRE, PARIZA, ŠVICE, INOMOSTA in LJUBLJANE.

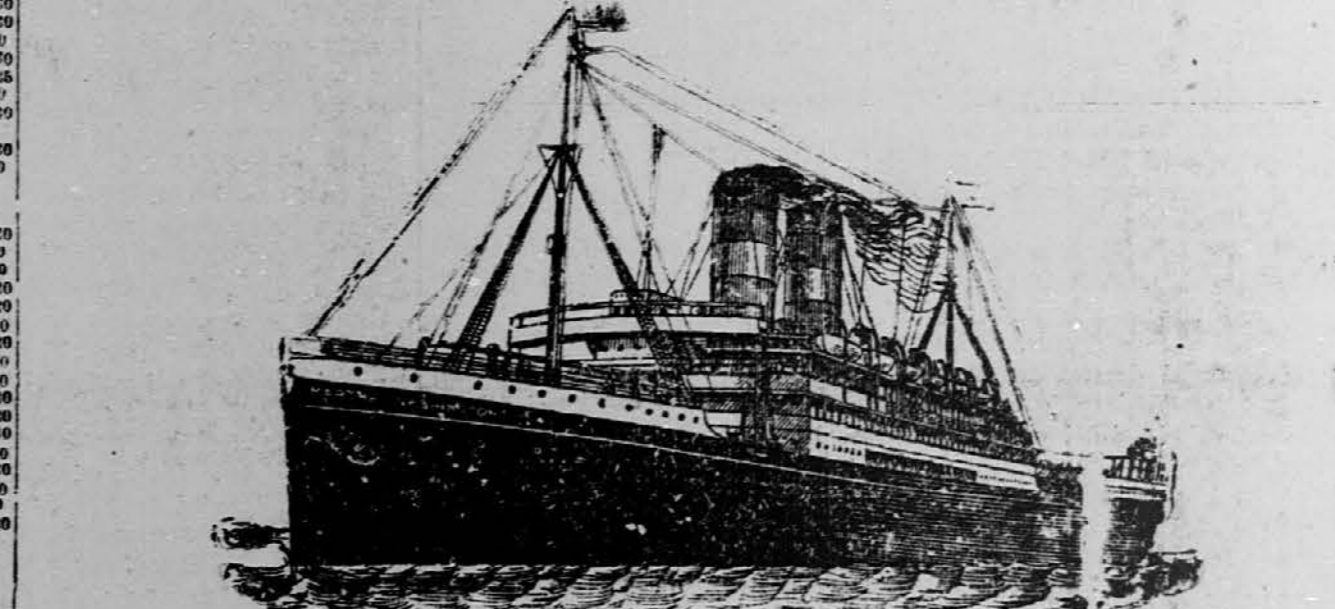


POŠTNI PARNIKI SOI "CHICAGO" "LA TOURNAI" "ROCHAMBEAU" "NIAGARA"

POSEBNA PLOVITBA V HAVRE: *CHICAGO odpl. s pom. št. 57. dne 12. maja 1913 ob 10. dopol.

Avstro-Amerikanska črta

ipreje bratje Cosulich



Regularna vožnja med New Yorkom, Trstom in Reke

Table listing shipping routes and prices: TRSTA 34.00, LJUBLJANE 34.60, REKE 34.00, ZAGREBA 35.20, KARLOVCA 35.25.

Phelps Bros. & Co., Gen. Agents, 2 Washington Street, NEW YORK